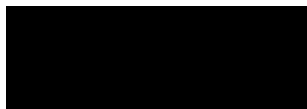

Posłuchaj

()

Z kazań św. Jana Chryzostoma, patriarchy Konstantynopola.

■rodzy bracia, powinniśmy poznać cud Tajemnic, czym jest Dar, dlaczego został nam dany i jakie ma zastosowanie. „My, choć wielu, jesteśmy

jednym ciałem” – mówi [apostoł Paweł w 1 Kor 10,17, a także] „Jesteśmy członkami Jego Ciała, Jego Ciała i Jego Kości” (Ef 5,30). Tylko wtajemniczeni rozumieją teraz, co mówię. Aby ta jedność mogła się dokonać, nie tylko przez miłość, ale prawdziwie i rzeczywiście, powinniśmy połączyć się z Jego Ciałem. A dzieje się to poprzez spożywanie Pokarmu, który On nam dał, pragnąc objawić nam swoją ogromną miłość, jaką nas darzy. W tym celu On sam połączył się z nami i wlał swoje Ciało w nasze ciała, abyśmy byli jednym, tak jak członki człowieka i jego głowa są jednym ciałem. Tego związku pragną ci, którzy bardzo kochają. Job sugeruje zatem, że słowa te odnosiły się do sług, dla których był niezwykle pożądany, a oni okazywali swoje pragnienie, mówiąc: „Kto nam da nasycić się jego ciałem?”. Dlaczego więc Chrystus uczynił to, prowadząc nas do większej miłości i okazując nam swoje pragnienie, nie tylko ofiarowując się tym, którzy pragnęli Go zobaczyć, ale także dotknąć, spożyć, zatopić w Nim zęby, zaangażować się i spełnić każde pragnienie?

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■. Gdy oni wieczerzali, wziął Jezus chleb i błogosławił i łamał i dawał uczniom swoim i rzekł:

■ Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.

■ Mówili mężowie przybytku mego: Ktoby dał z mięsa jego, abyśmy się nasycili?

■ Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.

■ Kiedy powrócimy od tego Stołu, powinniśmy być jak lwy ziejące ogniem, straszne dla diabła. Nasze myśli powinny być skupione na naszym Wielkim Głowie i miłości, którą On nam okazuje. Wielu ojców i matek oddaje swoje dzieci innym na wychowanie, ale Ja, mówi Pan do swoich dzieci, nie jestem taki, lecz karmię was Moim Ciałem i łączę się z wami, pragnąc, abyście wszyscy stali się synami szlachetnej krwi i dając wam szlachetną nadzieję na to, czym będziecie w przyszłości. Byłem zadowolony, że stałem się waszym Bratem, dla was przyjąłem Ciało i Krew, a to Ciało i Krew, w których stałem się waszym Bratem, oddaję wam w zamian.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Jezus wziął kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich nowy Testament jest we krwi mojej:

■ To czyńcie, na pamiątkę moję.

■ Pamięcią pomnieć będę, i uschnie we mnie dusza moja.

■ To czyńcie, na pamiątkę moję.

■ miłowani bracia, uważajmy na siebie, jako na posiadaczy tak wielkiej łaski, a gdy jakieś niegodziwe słowo pojawi się na naszych ustach, lub gdy poczukujemy, że ogarnia nas gniew, lub ukłucie jakiejś innej grzesznej namiętności, przywołajmy na myśl to, do czego zostaliśmy uznani za godnych, i niech ta pamięć uciszy nieposkromiony ruch. Ilekroć przyjmujemy to Ciało, ilekroć smakujemy tę Krew, myślimy o tym, że karmimy się Tym, który siedzi w niebie, czczony przez aniołów, po prawicy Wiecznej Potęgi. Ach, ileż to dróg do zbawienia otworzył nam Bóg! Uczynił nas swoimi, dał nam swoje Ciało, a my wciąż nie odwracamy się od zła.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Jam jest chleb żywota: ojcowie wasi jedli mannę na puszczy, a pomarli:

■ Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.

■ Jam jest chleb żywy, który z nieba zstąpił: jeśliby kto pożywał tego chleba, żyć będzie na wieki.

■ Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.

Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśli go kto pożywał, nie umarł.

Z Ewangelii św. Jana

onym czasie Jezus rzekł do tłumu Żydów: „Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem”. I tak dalej.

Homilia sw. Augustyna, biskupa Hippony.

■ Powiemy, bracia moi, że to, co Pan nam dał, jedząc Jego Ciało i pijąc Jego Krew, to to, abyśmy mieszkali w Nim, a On w nas. My mieszkamy w Nim, gdy jesteśmy Jego członkami, a On mieszka w nas, gdy jesteśmy Jego świątynią. Ale wiąż, dzięki której stajemy się Jego członkami, to jedność, a czymże jest jedność, jeśli nie miłością? A skąd bierze się miłość do Boga? Zapytajcie Apostoła. „Miłość Boga rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5, 5).

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Kto pożywa moje Ciało i pije moją Krew,

■ We Mnie mieszka, a Ja w nim.

■ Nie ma innego, równie wielkiego narodu, który by miał bogów tak bliskich sobie, jak bliski jest Bóg nasz.

■ We Mnie mieszka, a Ja w nim.

■ wszem „to duch ożywia”. To duch ożywia członki, a ożywiająca moc ducha nie rozlewa się przez żadne członki, ale pozostaje w jedności z ciałem, którego duch jest częścią. Duch, który masz w sobie, człowieku, i dzięki któremu jesteś człowiekiem, czy ten duch rozlewa życie przez jakiegokolwiek członki odcięte od twojego ciała? Przez „ducha” rozumiem duszę. Dusza nie ożywia żadnej kończyny, która nie pozostaje połączona z ciałem. Odetnij jedną, a dusza nie ożywi jej już więcej, ponieważ jest ona oddzielona od jedności twojego ciała.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Posłał Mię żyjący Ojciec i Ja żyję dla Ojca,

■ A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

■ Pan go nakarmił chlebem życia i mądrości.

■ A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

A kto pozywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

■ To mówię, abyśmy kochali jedność i bali się podziałów. Zaprawdę, nie ma nic, czego chrześcijanin powinien tak bardzo się bać, jak odcięcia od Ciała Chrystusa. Jeśli zostanie odcięty od Ciała Chrystusa, nie jest już członkiem Chrystusa, a Duch Chrystusa nie ożywia go już. „Jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusowego” – mówi Apostoł – „nie jest Jego” (Rz 8, 9). „To Duch ożywia ciało, słowa, które do was mówię, są duchem i są życiem”. „Duch i życie” – co to znaczy? Należy to rozumieć w sensie duchowym. Czy rozumiałeś to w sensie duchowym? Wtedy słowa, które Pan wypowiedział do ciebie, są duchem i są życiem. Czy rozumiałeś to w sensie cielesnym? Wtedy słowa Pana są nadal duchem i życiem, ale nie dla ciebie.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

■ A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

■ Ódlmy się.

■ oże, któryś nam w tym cudownym Sakramencie zostawił pamiątkę Męki swojej, prosimy Cię, daj nam tak czcić świętą tajemnicę Ciała i Krwi Twojej, abyśmy skutki odkupienia w duszach naszych zawsze odczuwali.

■ który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.

■ Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Brewiarz Trydencki na Oktawę Bożego Ciała – Sobota | 14